

педагогічного університету імені М. П. Драгоманова / Укл. Дмитренко П.В., Макаренко Л.Л., Сиротюк В.Д. – К.:НПУ, 2003. – Випуск ЛШ (53) – С. 228-232.

3. Моклюк М.О. Вивчення фізики в системі дистанційної освіти / М.О. Моклюк, В.Ф. Заболотний, М.І. Шут // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. – Серія № 3. Фізика і математика у вищій і середній школі. Зб. наук. праць. – Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2006. – № 2. – С. 123-125.

Бурик Л.М.

викладач,

*Криворізький гірничий міський базовий коледж
ДВНЗ «Криворізький національний університет»*

СИСТЕМНИЙ МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ. ТЕСТУВАННЯ ЯК ОДНА З НАЙПОПУЛЯРНІШИХ ФОРМ ПИСЬМОВОГО МОНІТОРИНГУ

Моніторинг якості професійної мовної підготовки майбутніх гірничих інженерів з англійської мови визначається як цілеспрямоване, спеціально організоване, безперервне відслідковування показників якості мовної підготовки студентів з метою прийняття адекватних рішень з допомогою корекції навчального процесу.

Контроль (моніторинг) є складовою частиною системи навчання іноземних мов. На відміну від власне навчання іноземної мови, метою якого є формування іншомовних мовленнєвих навичок і вмінь, завданням контролю передусім є визначення та оцінювання рівня їх сформованості. Головна мета контролю у процесі навчання іноземної мови – управління цим процесом.

Постійний моніторинг знань, умінь та навичок студентів – необхідний компонент навчального процесу. Він необхідний для того, щоб викладач мав точне уявлення про те, наскільки добре студенти засвоїли матеріал. Правильно організований моніторинг, який об'єктивно реєструє результати навчально-виховної роботи на кожному етапі, допомагає викладачеві виявити успіхи та невдачі кожного студента, а також надають можливість правильно планувати педагогічний процес, краще готуватись до проведення занять.

Говорячи про системний моніторинг знань студентів, треба розрізняти його види і форми.

Звичайно виділяють наступні види моніторингу:

- попередній (вхідний);
- поточний;
- періодичний;
- підсумковий

Попередній або вхідний моніторинг необхідний для отримання викладачем даних про загальний рівень знань студентів з предмету. Також він дозволяє визначити рівень знань, умінь та навичок студентів для використання його як основи при орієнтуванні в подальшому на певну складність навчального матеріалу. Попередній або вхідний моніторинг має обов'язково проводитись на початку навчального року при знайомстві з новою групою.

Поточний моніторинг – один з основних видів перевірки засвоєння знань, умінь та навичок студентів. Поточний моніторинг має здійснюватись з метою виявлення рівня засвоєння нового матеріалу. Це є сигналом для викладача для відповідного коригування ходу навчання. В залежності від теми під час поточного моніторингу знань з іноземної мови перевіряються навички монологічного або діалогічного мовлення студентів, навички читання професійно орієнтованого тексту, знання лексики зі спеціальності, граматики, аудіювання тощо.

Періодичний моніторинг – дозволяє визначити якість засвоєння студентами навчального матеріалу з певних тем. Перевіряються, як правило, набуті студентами знання, уміння та навички в результаті оволодіння великим об'ємом матеріалу. Періодичний моніторинг може проводитись, як мінімум, кілька разів за семестр. Наприклад, протягом III семестру майбутні гірничі інженери вивчають країнознавчі відомості англomовних країн. Основною формою в даному випадку може бути усний моніторинг знань студентів, а саме монологічне висловлювання на запропоновану тему.

Підсумковий моніторинг – спрямований на перевірку результатів навчання, виявлення ступеню оволодіння студентами знаннями, уміннями та навичками, які були отримані протягом семестру. Як правило, при підготовці до підсумкового моніторингу спостерігається більш поглиблене узагальнення і систематизація засвоєного матеріалу, що сприяє підняттю рівня знань. Підсумкова контрольна робота з іноземної мови проводиться на передостанній парі кожного семестру, і, як правило, складається з лексичних, граматичних завдань та роботи з текстом професійно орієнтованого характеру.

Під терміном «форми моніторингу» ми розуміємо взаємодію викладача та студентів, результатом якої є засвоєння навчального матеріалу та набуття студентами необхідних знань, умінь і навичок. Основні форми моніторингу:

- усний;
- письмовий.

На практиці найчастіше застосовується усний контроль, а саме опитування. В методиці розрізняють різні види опитування:

- індивідуальне;
- фронтальне;
- взаємне.

Індивідуальне опитування передбачає отримання даних про рівень засвоєння матеріалу одного студента (того, кого опитують). Це є суттєвим недоліком. Тому викладачеві слід залучити до роботи інших студентів. Наприклад, вони мають записати помилки, що прозвучали у відповіді студента, якого опитують, виправити їх, а також навіть отримати оцінку за свою роботу. Але, незважаючи на недолік, при викладанні іноземної мови саме індивідуальне опитування є найбільш прийнятною формою контролю ситуативного або підготовленого монологічного мовлення студентів.

Фронтальне опитування охоплює всіх студентів в групі. Ця форма моніторингу може проводитись кілька разів протягом пари, наприклад, при перевірці домашнього завдання та для з'ясування рівня засвоєння нового навчального матеріалу. Звичайно фронтальне опитування проводиться як усна вправа, під час якої питання студентам ставить викладач. Але фронтальне

опитування дає неповне уявлення про знання студентів, оскільки немає часу на повну й докладну відповідь.

Взаємне опитування стосується парної та групової роботи студентів, які ставлять одне одному питання і контролюють одне одного. Цей вид опитування став розповсюдженим останнім часом. Найефективнішим він є для викладання іноземної мови. Мінус взаємного опитування в тому, що викладач не може точно оцінити відповіді усіх студентів, оскільки при взаємному опитуванні йому надається роль спостерігача та помічника. Щодо письмового опитування, найпопулярнішою формою на даний момент є тестування.

У наукових працях В. С. Аванесова, В. П. Безпалька, О. М. Майорова наведено приклади педагогічного тестування. Значна увага приділяється автоматизованому контролю знань учнів та студентів.

Отже, тест – це система завдань, виконання яких дозволяє визначити рівень володіння матеріалом з допомогою спеціальної шкали результатів.

Виділяють тести різних типів, а саме:

– Тестове завдання «доповнення» (з прогалинами). У реченні залишається місце, куди студент має вписати варіант своєї відповіді.

– Альтернативне тестове завдання, в якому студент повинен визначити правильність або хибність твердження.

– Вибіркове тестове завдання. Студент має з декількох відповідей вибрати правильну.

– Тестове завдання на відповідність. Студент повинен поєднати зв'язані між собою дані, що знаходяться в двох стовпцях, які пов'язані між собою за змістом.

– Тестові завдання на встановлення правильної послідовності (наприклад, речень) тощо.

Тести мають багато позитивних рис: вони дозволяють «економити» час на заняттях, оскільки їх проведення не є тривалим; звільняють викладачів від довгої перевірки і, нарешті, тести є цікавими для студентів. З допомогою тестових завдань, в першу чергу, можна легко і швидко перевірити граматичні навички майбутніх гірничих інженерів та знання професійно орієнтованої лексики. Також тести часто використовуються на заняттях з іноземної мови для перевірки навичок читання професійно орієнтованих джерел та аудіювання іншомовних текстів. Ось чому тестовий контроль набуває зараз великої популярності. До того ж тестова перевірка може здійснюватися машинним і безмашинним способом. Але поряд з позитивним у тестуванні є певні недоліки:

1) складання тестових завдань потребує певної кваліфікації і під силу далеко не кожному педагогу;

2) окремі відповіді вже містять елементи підказок;

3) тестування дозволяє достатньо надійно перевіряти знання, рівень сформованості умінь, професійного мислення, проте при виконанні тестового моніторингу можливим є відгадування.

Для визначення важких або легких завдань користуються такою методикою: підраховують відсоток тестованих, які виконали завдання. Якщо лише 15% і менше тестованих правильно виконали завдання, воно може

вважатися важким. Як зазначав І.А.Рапопорт, якщо 85% тестованих справились із завданням, воно вважається легким.

Підсумовуючи вищенаведену інформацію, можна дійти висновку, що системний моніторинг знань дозволяє:

1. Ефективно контролювати рівень знань з предмету.
2. Розробляти навчально-методичні матеріали для усунення недоліків та корекції знань.
3. Виявляти фактори та умови, що впливають на якість навчання.
4. Запроваджувати нові педагогічні технології в освітній процес.
5. Проводити своєчасно обробку отриманих результатів.

Список використаних джерел:

1. Аванесов В.С. Форма тестовых заданий // Москва, 1991. – 136 с.
2. Довгополова Я.В. Впровадження тестової методики в процес навчання у вищих навчальних закладах // <http://dspace.univer.kharkov.ua/>
3. Коккота В. А. Лингво-дидактическое тестирование // Москва, 1989. – 352 с.
4. Рапопорт И. А. Програмаатические тесты: сущность, специфика, перспектива // Иностранные языки в школе, 1985. – № 2. – С. 34-39.

Валько Н.В.

викладач,

Екологічний коледж

Львівського національного аграрного університету

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕЇ ПРИ ВИКЛАДАННІ ІСТОРИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Виховання громадянина завжди було і є найважливішим завданням суспільства. Державотворчі процеси, які відбуваються в Україні зумовлюють необхідність вирішення проблеми виховання національно свідомих громадян, справжніх патріотів, готових до плідної праці в ім'я рідного народу. Стрижнем системи виховання стає національна ідея, яка відіграє роль основного фактора у становленні молодого покоління, формування у нього активної громадянської позиції, відповідальності за народ, країну. Патріотичне виховання належить до пріоритетних напрямів національної системи виховання і передбачає формування патріотичних почуттів, любові до свого народу, глибокого розуміння громадянського обов'язку, готовності відстоювати державні інтереси Батьківщини. До засобів патріотичного виховання належать рідна мова, історія України, українська література, українська культура тощо.

Очевидним є факт, що суспільствознавча освіта виступає своєрідною серцевиною моральності, патріотичності, правової культури і поведінки, формування честі і гідності у молодого покоління. В.О. Сухомлинський підкреслював, що «патріотичне виховання – це сфера духовного життя, яке проникає в усе, що пізнає, робить, до чого прагне, що любить і ненавидить людина, яка формується...» Викладач історії засобом своєї дисципліни проектує людину, виховує на своїх заняттях юного патріота, формує